

את האשה

שני יהודים הכי מפורסמים בישראל נולדו ממש כאותו היום — 24 באפריל. אבל שני היהודים הכי מפורסמים בישראל הם אנשים מאוד מאוד בינלאומיים, ואף פעם אי-אפשר לדעת מתי הם יהיו בארץ. הודי א', המנצח זרובין מוהטה, נוסע על הקו ניויורק-לונדון-תל-אביב-לוס-אנג'לס וחוזר חלילה, וההודי ב', חבר מועצת עיריית תל-אביב אייבי נתן, נוסע רוב הזמן בקו



אייבי נתן (משמאל): שרונה מארש) ולגרום לכולם נחת

המסיבות, אוהבי הרכילות ואוהבי הילטון היו שם. כולם באו לראות את המאסטרו וללחוץ לו את היד היקרה שלו ולספר קצת האחד לשני, מה הם יודעים עליו ואיך הוא נראה עכשיו, ואיפה הם שמעו אותו מנצח בפעם הראשונה, ועוד כהנה וכהנה רכילות.

אבל אז נכנס לאולם המאסטרו, כשלידו פוסעת אשתו ננסי, שהגיעה ארצה כמה שעות לפני זה, במיוחד לכבוד האירוע הנוצץ. מהרגע שנכנסה ננסי לאולם, הופנו כל המבטים אליה, ומאותו הרגע ממש, האנשים דיברו רק עליה והסתכלו רק עליה.

ננסי, שכולם זוכרים אותה כחתיכה דקיקה, אלגנטית ויפהפיה, שמנה בזמן האחרון כהרבה מאד קילוגרמים. היא נראתה שונה לגמרי מאותה ננסי שכולם ראו בארץ רק לפני כמה חודשים. כשהיתה פה בקונצרט החגיגי המשותף לתימורת הפילהרמונית של ניויורק ושל תל-אביב.

הגברים הציצו אל ננסי, ושמחו שהנה גם למאסטרו הגדול כבר אין אשה כליכך חתיכה כמו שהיתה לו. והנשים, כמובן, שיפשו את ידיהן האלגנטיות ואמרו האחת לשניה: נו, מה את אומרת? ככה זה, רבותי, גם נשים יפות, עשירות ומצליחות נוטות להשמנה.



ננסי וזובין מוהטה איך להשמין

שבו הוא ישעה עימנו כאן. התאריך נקבע למוצאי שבת האחרונה, והילטון עשה לו מסיבת-ענק, נוצצת ומקושטת בכל המיזמי בארץ. כל הישראלים אוהבי המוסיקה, אוהבי

תל-אביב-מכסיקו-קולומביה-אתיופיה וחזרה. לכן, כשרצה מלון הילטון לערוך מסיבת יום הולדת 50 ליקיר הילטון זובין מוהטה, היה צריך לברר מה יהיה התאריך הכי קרוב ליום-הולדתו

יותר טוב מחדשה

לפני חצי שנה עזבה את הארץ ליאה קניג, שחקנית הבימה, לכיוון ארצות-הברית וקנדה. בחלק הראשון של ביקורה שם היא נחה, ואחר כך גם הופיעה קצת לפני יהודים בגולה.

כל חבריה וידידה ידעו שהיא עזבה את הארץ, אבל אף אחד לא שם לב שליאה חזרה ארצה לפני עשרה ימים.

מאז שחזרה ארצה היא מסתובבת ברחוב, הולכת לבקר בהבימה, נכנסת לבית-הקפה האהוב עליה — ובכל זאת, איש אינו יודע שליאה קניג חזרה ארצה.

וכל זה בגלל איש אחד ששמו ד"ר לבנדר, שהוא מנתח פלסטי ישראלי, כנראה מוכשר מאוד. לפני שליאה עזבה את הארץ היא ביקרה



ליאה קניג עם ניל סיימון קודם אמא. עכשיו חתיכה

בקליניקה שלו ואמרה לו: „שפץ את מה שטעוץ שיפוץ ומתח את מה שטעוץ מתיחה.“ הוא עשה מה שעשה, ועם קצת תחבושות על הפנים הנפוחים עזבה ליאה את הארץ. שם, בגולה, ידעה הנפוחות, ובכל בוקר שליאה היתה מסתכלת בראי היא היתה רואה שהיא נעשית יותר ויותר יפה. מזה בא לה התיאבון לעשות גם איזה דיאטה לעיצוב הגוף, וכך גם עשתה.

מי שחזרה עכשיו ארצה זו ליאה קניג הנראית כ-30 שנה צעירה מהליאה שעזבה אותנו לפני חצי שנה.

להבימה תהיה עכשיו בעיה מאוד מעניינת. איזה תפקידים יתנו לה? תפקיד כמו שהיא עשתה ביומן חוף בבריטון היא כבר לא תוכל לעשות. כי היא לא נראית כמו אמא, אלא כמו חתיכה. אבל לא נראה לי שזו בעיה שיהיה קשה לפתור בתיאטרון.

סוף טוב, הכל טוב

אברהם שפי היה פנוי אלמוני כמשך שנים, עד שפגש את טלי עומר והתחיל לנהל איתה רומאן. בגלל טלי כיכב גם בטורי-הרכילות, ומדי פעם היו נודעים עוד פרטים עליו.

מה שידוע הוא, ששפי אהב מאוד את טלי עומר, וכבר זמן קצר אחרי תחילת הרומאן ביניהם הוא הציע לה נישואין. אבל טלי היססה, כדי לשכנע אותה, קיבל שפי על עצמו לייצג את חברתו, חברת אלקטרה, בארצות-הברית, ולמען זה הוא נסע לניו-יורק למשך חצי שנה ולקח לשם גם את טלי.

חצי שנה הם חיו בניו-יורק, והכל היה נראה כאילו טלי מתרצה, אבל כשחזרו ארצה התחילה טלי לפקפק שוב ברצונה להינשא. הרומאן אומנם המשיך עוד כמה חודשים, אבל הלך ורעך מיום ליום. לבסוף החליטה טלי סופית שככה אי-אפשר, ועזבה את הדירה המשותפת שבה גרו, בשיכון ל' בתל-אביב.

סיפור ששפי הרגיש נורא והסתגר בביתו. עוד יותר נורא הוא הרגיש כששלושה חודשים לאחר מכן פגשה טלי בחור בשם שימו גר, ולפני שהספיק להגיד לה ג'ק רובינסון, היא נישאה לו. אבל, הרבה מים עוברים בירדן כל יום, ותוך זמן קצר פגש שפי דיילת אל-על גרושה, בת 35, בשם בלה פוקס ויפה מאוד.

ביום שלישי זה תיערך החתונה שלהם. שפי כבר לא עצוב. אומרים לי שעם אשה כזאת רק שמחות יהיו לו מהיום והלאה.



גליה אלבין ומוטי רביד לא יוצאים עם סתם אחד

רומאן רציני

עשרות צלמים הסתובבו במוצאי שבת האחרונה במלון הילטון בתל-אביב. חצי מהקהל הזה בא לצלם את זובין מוהטה, שהגה את יום הולדתו ה-50, וההצי השני בא לראות ולצלם את הגבר שאיתו תבוא גליה אלבין.

בהתחלה היה קשה לדעת, כשאני הגעתי למלון ראיתי את גליה, הלבושה בחולצת פאייטיס כחולה זוהרת, עומדת ליד רון בייזשי. אבל לפני שהספקתי לגשת אליה ולשאל מה העניין, הצטרף אליה הפרופסור.

תנחשו, בבקשה, איזה פרופסור. נו? בטח, הפרופסור מוטי רביד, אלא מיי לכל מי שמבין קצת ברכילות התל-אביבית היה ברור לגמרי, שבמוקדם או במאוחר יראו את גליה נשענת על זרועו של הפרופסור, שידו השמאלית תמכה כבר בכמה וכמה מהגשים הכי מבוקשות במדינה. „מבוקשות“ זה בעברית קלה: יפות, צעירות ועשירות. כאלה הוא אוהב אותן, הפרופסור.

כשניגש רביד להגיד שלום למישהו חשוב, תפסתי את מקומו ליד גליה ושאלתי אותה אם זה רומאן רציני או סתם בילוי של ערב כיוצר, וגליה ענתה לי, ברצינות גמורה: „אילו לא היה בינינו רומאן רציני, לא הייתי מגיעה עם מוטי רביד לערב שכל המיזמי נוכחים בו.“ או אם גליה עצמה אומרת שהרומאן הוא רציני, מי אני שאשבור לה את המילה?